

Iš gimnazistų ispūdžių

Apsilankymas Rasų kapinėse, ypač pasivaikščiojimas po jas, įkvėpė ir truputį įbaugino. Tiek kapų prašneko nebe sava ramia, paminkline reikšme, o tarsi atgijo. Man kapinės įgavo visai kitą reikšmę - nebeliko slogaus liūdesio dėl mirusiųjų, o atsirado susižavėjimas. Mirtyje gyvybę išvelgiau! Atgyjant gyvenimams pats pasijaučiau it stebintis iš kapo tai, kas vyksta dabar. Kaip visi kapai iš tikro tarpusavy susiję, kaip juos sieja ne tik žemė ir augalų šaknys, bet ir laikas, ir žinios.

Kur palaidoti tokio šviesaus proto žmonės, ir augalai vešliau nei likusiame Vilniuje auga. Ten gamta gyvesnė, - taip pasirodė. Praėję gyvenimai ir dabar einantis mano krauna didžiulę našta. Kai tiek žinių sukaupta ir tiek daug išgyventa, tampa įpareigotas nublankti prieš šiuos žmones, apie kuriuos tau pasakoja; kuriems ištisi kilimai spalvotų gėlių, laukai paminklų nukloti. Kažkaip norėtusi ir pačiam ten gulėti po ta pat žeme. Ir kad virš manęs taip viskas galėtų žydėti pavasarį...

Emilis Šeputis, 2 b klasė